

Bizim Sayfa

(Edirne İl Müftülüğü tarafından hazırlanmıştır)

Hazırlayan: Halit DERİN (Vaiz)

BİRLİK VE BERABERLİK

İnsan, fitratı gereği daima mutluluğu aramaktadır. Kişinin aradığı mutluluğa kavuşabilmesi ve onu huzurlu bir şekilde yaşayabilmesi için toplum hayatına ihtiyacı vardır.

İnsanlığın mutluluğunu hedefleyen yüce dinimiz İslâm, Tevhid dinidir. Tevhid, tek Allah inancı etrafında birleşmektir. Bilindiği gibi “Allah’tan başka ilah yoktur” sözü, bu tevhidin özünü teşkil etmektedir. İslâm dininin üzerinde durduğu en önemli konulardan birisi, mutluluğun vazgeçilmez şartlarından olan birlik ve beraberliktir.

Birlik ve beraberliğin olduğu yerde kardeşlik, huzur, bolluk, bereket ve rahmet vardır. Dünya ve âhirette mutlu olmak ancak Allah’ın Kitabına sarılmak, birlik ve beraberlik içinde olmakla mümkündür.

Bu gerçeği Yüce Allah şöyle dile getirmektedir:

“Hep birlikte Allah’ın ipine (Kur’ân’a) sımsıkı sarılın. Parçalanıp bölünmeyin. Allah’ın size olan nimetini hatırlayın...İşte Allah size âyetlerini böyle apaçık bildiriyor ki doğru yola eresiniz” (Al-i İmran, 3/103)

Sevgili Peygamberimiz ise;

“Mü’minin mü’mine karşı durumu yekpare bir binayı meydana getiren, perçinlenmiş kayaların birbirlerine karşı durumu gibidir” buyurur.

İslâm dini, âyet ve hadislerle temellendirdiği kardeşlik bağıyla, toplumda ilişkilerin sağlıklı ve düzgün olmasını hedeflemiş ve aynı zamanda bunu imanla ilintilendirmiştir.

Tek bir Allah’a, aynı Peygambere ve aynı Kitaba inanmış olan Müslümanların Kur’ân’ın etrafında birleşmeleri, “birlikte dirlik vardır.” ilkesine sarılmaları, asla bölünüp parçalanmamaları öğütlenmiştir. Tarihe baktığımız zaman görürüz ki, birlik ve beraberliğini devam ettiren milletler, yücelmiş ve yükselmişlerdir. Bölünüp parçalanan milletler ise tarih sahnesinden silinip gitmişlerdir.

Milli Şairimiz Mehmet Akif ERSOY :

“Girmeden bir millete tefrika, düşman giremez, Toplu vurdukça gönüller, onu top sindiremez.” diyerek birlik ve beraberliğin önemine vurgu yapmıştır.

Tevhit inancına dayalı birlik ve beraberlik ruhuna sahip olamayan, en temel asgari müştereklerde bile bir araya gelemeyen milletler kendi sonlarını hazırlamış olurlar.

İnsan, yaratılışı gereği toplum içinde yaşamak mecburiyetindedir. Toplum içinde fertler karşılıklı bir takım hak ve vazifelerle yükümlüdürler. Bu yükümlülüğün yerine getirilebilmesi için, kişinin hak ve vazifenin kutsiyetine inanması gerekir. Bu kutsiyeti belirleyecek olan en önemli kaynak dindir. Allah’a ve ahirete inanan, yaptığı işlerden dolayı Allah’ın huzurunda hesaba çekileceğini kesinlikle bilen bir insan, başta sorumluluk gibi, bir takım ilkelere bağlı olarak hareket eder.

Toplumunu oluşturan fertlerin birlik ve dayanışma içinde olmaları, dinî ve millî varlığımızın korunup devam ettirilmesinin zorunlu kıldığı bir sorumluluktur. Ayrıca bu, barış ve huzurun da teminatıdır. İslâm dini söz konusu birlik ve dayanışmanın sağlanması için, öncelikle mü’minleri kardeş ilan etmiştir.

Nitekim Kur’ân-ı Kerim’de Rabbimiz;

“Mü’minler ancak kardeşlerdir. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin. Allah’a karşı gelmekten sakının ki size merhamet edilsin” buyurulmuştur. (Hucurât, 49/10)

Yüce dinimiz, toplumu oluşturan fertleri bir bütün olarak ele almış ve onların her birini vücûdu oluşturan organlara benzetmiştir. Mü’minleri bir bedene benzeten İslâm, herhangi bir uzvun rahatsızlığını bütün vücudun paylaştığı gibi, başkalarının uğradıkları sıkıntı ve musibetlerin de, el ve gönül birliğiyle paylaşılmasını öngörmüştür.

Sevgili Peygamberimiz şöyle buyurmuşlardır:

“Birbirlerini sevmeye, birbirlerine merhamette, birbirlerine şefkatte mü’minlerin misâli, bir beden misâlidir. Ondan bir uzuv rahatsız olsa, diğer uzuvlar da rahatsız olurlar.”

Resulullah buyurdular ki:

“Müslüman Müslümanın kardeşidir. Ona zulmetmez, onu mahrum bırakmaz, onu küçük görmez. Her Müslümanın malı, kanı ve ırzı diğer Müslümana haramdır.”

Peygamberimiz bu buyrukları ile toplumun huzuru, birliği dirliği ve dñzeni için vazgeçilmez evrensel dñsturlar ortaya koymuştur. Bu dñsturların ışığında toplum fertlerine dñřen en önemli görev, birlik ve beraberliği pekiştirmektir.

Toplum halinde yaşamanın kendisine göre kuralları vardır. Uyulması gereken bu kuralların iđnenmesiyle, toplum fertleri arasındaki ahenk bozularak, kişilerin birbirleriyle olan ilişkileri ktñye gitmekte veya tamamen kesilmektedir. Başka bir ifade ile toplumsal dayanışma zayıflamakta ve huzur yok olmaktadır.

İslam, kendisinin tesis ettiği “Kardeşlik” metodunu öngörmektedir. Kur’ân’ın ngrdñđü kardeşliğin tesisi kadar, korunması ve sñrdñrñlmesi de önem arz etmektedir. İnsani ilişkilerde bireylerin aralarını bozacak ve kardeşliğe zarar verebilecek pek çok husus meydana gelebilmektedir.

İslam kelimesinin bir anlamı da "barıştır” Bu sebeple Mñslñman, huzur ve barış içinde yaşayan insan demektir. Huzur ve barış içinde olmak, ancak birlik ve beraberliğimizi pekiştirmekle mñmkñndñr.

Dinimizin emirlerine uygun olarak birlik ve beraberlik içinde hareket eden ecdadımız, tarih boyunca bunu göstermiştir.

Buđñn sahip olduğumuz milli kñltñrñmñzñn her alanı dinle yoğrulmuştur. Milletimizin İslam dinini kabul ettikleri tarihten bu gñne kadar dinimiz, milli kñltñrñmñzle adeta özdeşleşmiştir.

Kuran’ın řu ayeti ile son verelim;

“İşte bu, benim dosdoğru yolum. Artık ona uyun. Başka yollara uymayın. Yoksa o yollar, sizi parça parça edip, doğru yoldan ayırır. İşte bunları, sakınasınız diye Allah size emreder”
(En’âm, 6/153)

Selam ve Dua ile...

DİB yayınları